

CARTA OBERTA A AINA MOLL

Benvolguda amiga:

Em sap greu que t'hagi dolgut el meu article del diari "Avui". La meua intenció no era més que informar els no mallorquins que aquí, a més de la Campanya per la cooficialitat del català, també hi havia una campanya per la seva oficialitat, a fi que tinguessin una visió exacta de la realitat, cosa a la qual crec que tenen perfecte dret. Ara, si em permetes, m'agradaria insistir sobre alguns punts que crec de màxima importància.

En primer lloc la qüestió de les nostres campanyes i el Congrés, a veure si d'una punyetera vegada ho aclarim. Jo no he dit en cap moment que la Campanya per la cooficialitat quedi fora del Congrés de Cultura Catalana. No som jo qui ho hauria de dir, ni, per altra banda, tenc cap mena de gelosia respecte al Congrés, cosa que, al meu entendre, seria bastant pueril. Jo només he dit que la Campanya per l'oficialitat del català és una activitat del Congrés de Cultura Catalana —perquè així és realment— i les persones que la promouen formen una comissió del Congrés, ja que ho varem sol·licitar per mitjà d'una carta amb nombroses signatures i perquè així va ser aprovat per la Comissió executiva del Congrés. Per altra part, a través de nombrosos comunicats apareguts als mitjans de comunicació s'ha vist ben clar que el

Congrés no rebutja cap activitat ni cap iniciativa que se li ofereixi. Però, la Campanya per la cooficialitat ha fet al Congrés? Segons les meves informacions em sembla que no. I m'agradaria no haver de parlar més d'aquest assumpte.

En segon lloc, a la teua carta de dissabte passat m'acuses d'enfrontar tendenciosament les dues campanyes. Acusació lamentable, perquè tu saps que jo i tots els de la Comissió hem fet esforços per a la integració i que no voldríem altra cosa que evitar aquesta tragicomèdia que suposa el fet que en una mateixa plaça es reparteixin uns fulls defensant la cooficialitat i uns altres criticant-la. No, nosaltres no tenim cap interès a dividir. Altres persones, potser sí, però nosaltres no. ¿No recordes que quan encara no s'havia produït l'escisió, nosaltres varem proposar que la Campanya adoptàs un nom que fos vàlid per a tots i que tu vas ser una de les persones que s'hi van oposar? A les meves mans tenc un d'aquells fulls ciclostilats que varem repartir i que, entre altres coses, deia:

"Consideram que una campanya per l'oficialitat del català contemplaria dues possibilitats: a) oficialitat exclusiva del català i b) oficialitat del català a més de la ja existent del castellà (cooficialitat). Per altra banda, una campanya per la cooficialitat del català suposa no acceptar d'entrada el punt a). Vist tot això proposam canviar urgentment la denominació actual de la campanya i usar la de "Campanya per l'oficialitat del català", ADMETENT AL SEU SI LES DUES TENDENCIES EXPRESSEADES".

¿Veritat que hauria estat una solució airosa? Llàstima que no s'hagués acceptat, perquè era l'única forma d'evitar arribar a la situació actual.

I ja que insisteixes en la coincidència d'objectius de les dues campanyes, m'agradaria fer-te unes quantes preguntes. Tu has parlat repetides vegades de la cooficialitat del català a tot l'estat espanyol, però la vostra campanya continua dient-se "Campanya per la cooficialitat del català a les Illes". Com quedam?, a les Illes o a l'estat? ¿Seria possible que la vostra campanya fes una declaració oficial sobre la forma d'entendre la cooficialitat, després de fer una consulta àmplia a tots els qui hi col·laboren?

I si la cooficialitat fos a nivell estatal, m'agradaria saber amb més detall com es menja això. ¿Es que a

Ciutat de Mallorca, a Barcelona, a València, a Jaén, a Logroño, a Pontevedra... hi hauria dues (o més ben dit quatre) llengües oficials, o bé l'estat declararia la cooficialitat de totes les llengües i després cada una seria oficial només al seu territori? Si aquí, a les Illes, fos tan oficial el català com l'espanyol, ¿vol dir això que els pares podrien triar amb tota llibertat la llengua amb què s'ensenyàs els seus fills? (si fos així jo ja sé quina triaria la majoria). I a Badajoz, ¿també algú podria aspirar a rebre ensenyament en català? ¿Vols dir que amb aquesta cooficialitat ben entesa exportaríem professors de català —ja que ens en sobren tants— a tot l'estat? ¿En podríem exportar també a Sud-Amèrica? ¿Em pots dir si en un règim de cooficialitat a l'hora de presentar una instància en català hauríem de presentar una còpia en castellà, com manava l'Estatut del 32?

I parlant d'Estatuts, ¿recordes que l'Estatut del 31 (de Catalunya) que no van acceptar les Corts espanyoles, però sí el poble del Principat, deia que "la llengua catalana és l'oficial de Catalunya" i que l'Estatut del 32 deia que "el català és junt amb el castellà llengua oficial a Catalunya"? ¿Recordes que el projecte d'Estatut per a Mallorca i Eivissa de 1931 deia que "les llengües oficials del territori són indistintament la materna del dit territori i l'espanyola"? Vejam, i el futur Estatut que tindrem a les Illes amb el permís de l'autoritat i si el temps no ho impedeix, què dirà respecte a la llengua? Estaràs disposada tu, estaran disposades les persones que treballen en la vostra campanya a defensar l'oficialitat estricta, o bé defensareu la cooficialitat interna?

La cosa que trop més encertada de la teua carta és que dius que t'ofereixes per treballar amb la gent de la Comissió per a l'oficialitat. Crec que realment és aquest el lloc on has de fer feina i no al costat del senyor Fraga, o al costat dels senyors del Règimen Especial, o al costat dels centralistes —de dreta o d'esquerra, tant se val— que ara de sobta i miraculosament han descobert l'existència de la nostra llengua i que queda molt bé jugar a defensar-la.

Esperant i agraint la teua col·laboració amb nosaltres, rep una abraçada.

GABRIEL BIBILONI